

MGR. DAVID MACHÁČEK

ADVOKÁT
č. osv. ČAK 18164

Ústavní soud ČR
Joštova 8
660 83 Brno 2

ke sp.zn. II. ÚS 1524/19

V Kladně dne 24.6.2019

Stěžovatel:
Mgr. Dušan Dvořák, nar. 12.1.1962
798 55 Ospělov 6

Právně zastoupen:
Mgr. Davidem Macháčkem, advokátem č. osv. ČAK 18164
se sídlem T. G. Masaryka 108, 272 01 Kladno

Ústavní stížnost - doplnění

Plná moc přílohou a přílohy dle textu

Sídlo:
T. G. Masaryka 108, 272 01 Kladno
Tel.: 739 476 987

www.advokatmachacek.cz
email: machacek@bbpadvokat.cz
ID datová schránka:

č. účtu: 1106680133/2700 vedený u UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s.

Právní zástupce na výslovný pokyn klienta odůvodňuje ústavní stížnost následovně:

**I.
označení rozhodnutí**

1. Stěžovatel podal dne 7.5.2019 ústavní stížnost, která je vedena u Ústavního soudu pod sp.zn. II. ÚS 1524/19
2. Stěžovatel v předmětné ústavní stížnosti napadal opakované porušení svých základních práv a svobod rozhodnutími Okresního státního zastupitelství v Prostějově ze dne 8.3.2019, sp.zn. SPR 120/2019 a Krajského státního zastupitelství v Brně dne 19.3.2019, sp.zn. 1 SPR 132/2019 ve spojení s rozhodnutím Vrchního státního zastupitelství v Olomouci dne 3.5.2019, sp.zn. 1 SPR 47/2019, **kterými nebyla uznána důvodná dvouletá nečinnost** Okresního státního zastupitelství v Prostějově reagovat na opakované návrhy na povolení obnovy řízení a **nepovolení obnovy trestních řízení** stěžovatele vedené u Okresního státního zastupitelství v Prostějově pod sp.zn. 1 ZT 244/2010, 1 ZT 55/2012 a ZT 108/2013 a vzaté Okresním státním zastupitelstvím v Prostějově v letech 2012 a 2013 zpět z důvodu nepřičetnosti stěžovatele.
3. Dne 27.5.2019 obdržel stěžovatel do datové schránky rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 24.5.2019, kterým Ústavní soud poučil a vyzval stěžovatele k nutnosti advokátního zastoupení v řízení o ústavní stížnosti sp.zn. II. ÚS 1524/19.
4. Stěžovatel se všemi potřebnými důkazy a listinami ihned dne 27.5.2019 požádal Českou advokátní komoru (dále ČAK) o zastoupení advokátem pro bono z důvodů nemajetnosti. ČAK však do dne 24.6.2019 nerozhodla i přes potřebné a doložené listiny dokládající také nemajetnost stěžovatele na formuláři ČAK a rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 24.5.2019 s termínem podání ústavní stížnosti. Protože by stěžovatel takto zmeškal lhůtu, kterou mu Ústavní soud udělil k podání řádné ústavní stížnosti, požádal zástupce o zastoupení. Stěžovatel dodává, že ČAK opakovaně nepřidělila stěžovateli advokáta pro bono, což je patrné z ústavních stížností vedených pod sp.zn. II. ÚS 198/18 a sp.zn. IV. ÚS 2771/18, ve kterých stěžovatel napadal dle stěžovatele zjevně nedůvodné pokusy omezit stěžovatele na svéprávnosti a současně stěžovatele neodškodnit za nedůvodnost návrhu a širokou medializaci těchto dehonestujících posuzovacích řízení v letech 2012- 2017 soukromými a veřejnoprávními médii.
5. Stěžovatel do dne 24.6.2019 do spisu sp.zn. sp.zn. II. ÚS 1524/19 doložil skrze datovou schránku desítky rozhodnutí v jeho trestních řízeních včetně rozhodnutí Nejvyššího státního zastupitelství ze dne 19.6.2019, sp.zn. 3 SPR 19/2019, ve kterém bylo rovněž bez věcného odůvodnění uvedeno, že nebylo shledáno pochybení v postupu Vrchního státního zastupitelství v Olomouci ze dne 17. 5. 2019, sp.zn. 1 SPR 53/2019 týkající se ústavní stížnosti sp.zn. II. ÚS 1524/19.
6. Stěžovatel do spisu sp.zn. II. ÚS 1524/19 doložil především tato klíčová rozhodnutí týkající se trestních řízení stěžovatele a právní obranu advokátů stěžovatele k těmto trestním řízením (¹):
 1. Rozsudek Okresního soudu v Prostějově dne 5. 2. 2019, č.j. 2T 63/2018 – 1274
 2. Usnesení Okresního soudu v Prostějově dne 22.3.2019, č. j. 11 T 130/2016-3639
 3. Usnesení Okresního soudu v Prostějově dne 16.4.2019, č.j. 2T 104/2010 – 2992
 4. Usnesení Okresního soudu v Prostějově dne 18.4.2019, č.j. 3T 131/2017-2151 a usnesení Krajského soudu v Brně dne 21.5.2019, č.j. 8 To 192/2019 – 558

¹ www.konopijelek.cz/komunikace-s-urady/ustavni-mu-soudu-podklady-pro-advokata/

5. Usnesení okresního soudu v Olomouci dne 20.2.2019, č.j. 5 Nt 111/2016 – 305, usnesení Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci dne 30.3.2017, č.j. 68 To 89/2017-543 a rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě dne 27.6.2017, sp.zn. St 19/2017
6. Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 dne 21.11.2018, sp.zn. 6 T 21/2012 a usnesení Městského soudu v Praze dne 18.5.2019, sp.zn. 5 To 178/2019
7. Usnesení Okresního soudu v Prostějově dne 15.5.2019, č.j. 0Nt 1418/2019- 20
8. Usnesení Okresního státního zastupitelství v Prostějově dne 15.4.2019, č.j. ZN 875/2019-20
9. Obžaloba Okresního státního zastupitelství v Prostějově dne 11.6.2019, č.j. ZT 31/2019-227 vedená Okresním soudem v Prostějově pod sp.zn. 3 T 70/2019
10. Usnesení Policie ČR dne 16.4.2019, č. j. KRPM-26700-11/TČ-2019-140070
11. Výzva Policie ČR ze dne 17.6.2019, č.j. KRPM-58448-8/TČ-2019-141215
12. Opatření Policie ČR ze dne 28.1.2019, č.j. KRPM -102396-33/TČ-2018-141271
13. Usnesení Policie ČR ze dne 17.5.2019, č.j. KRPM-99371-89/TČ-2018-141271
14. Rozhodnutí Policie ČR ze dne 19.3.2013 Č.J. KRPB-62944/ČJ-2013-0600PI
15. Rozhodnutí o exekuci MZ ČR ze dne 8.1.2019, č. j. 145 EX 110/18-16 k neplnění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20.7.2017, č. j. 8A 127/2016-390-392 a předžalobní upozornění Ministerstvu zdravotnictví ze dne 12.5.2019
16. Ústavní stížnost ze dne 5.4. 2019, sp.zn. IV.ÚS 1153/19
17. Stížnost Evropskému soudu pro lidská práva ze dne 10.4.2019, sp.zn. 21 371/19 na rozhodnutí Ústavního soudu vedené pod sp.zn. II. ÚS 2804/18
18. Rozhodnutí z let 2010 – 2019
 1. Členů členských organizací asociace Cannabis is The Cure, z.s. zapojených do výzkumu Konopí je lék ⁽²⁾ v zastoupení statutárních zástupců MUDr. Jany Budařové, MUDr. Radka Matlacha, MUDr. Iriny Hubeňákové, MUDr. Aleše Skřivánka, Mgr. Ivana Chalaše, Mgr. Roberta Nováčka a Mgr. Radomíry Dvořákové
 2. Členů výzkumu Konopí je lék Olgy Novotné, Petra Kodyma, Martiny Sedláčkové, Josefa Pospíšila, Jarmily Honkýšové a Šárky Jirchovské
 3. Ošetřujících lékařů stěžovatele MUDr. Dagmar Přikrylové, MUDr. Dagmar Šmídové, MUDr. Věry Táborské a MUDr. Miloslava Nováka
 4. Znalecký posudek znaleckého ústavu Přírodovědecká fakulta univerzity Palackého ze dne 10.8.2015, znalecký posudek znaleckého ústavu PN Bohnice ze dne 12.12.2016, znalecký posudek znalce MUDr. Jiřího Švarce ze dne 28.8.2016 a vyjádření znalců doc. RNDr. Petera Ondry a doc. RNDr. Lumíra Hanuše v letech 2013 – 2016
 5. Reference v letech 2010 – 2014 na stěžovatele od primátora Olomouce Martina Novotného, emeritního rektora Univerzity Palackého prof. Josefa Jařaba, prof. Jindřicha Štreita a výše uvedených členů asociace, nemocných, odborníků, lékařů a znalců
 6. Právní analýza porušení práva Společenství ve věci výroby konopí jako léku a předběžné otázky Soudnímu kriminalizovaných členů asociace Cannabis is The Cure, z.s. v letech 2010 – 2019 ze dne 8.6.2019

II.

Orientace v jednotlivých rozhodnutích ve vztahu k rozhodnutím Ústavního soudu

7. Odsouzení stěžovatele za výrobu konopí, kdy konopí stěžovatel vyráběl pouze a jen jako lék, vedené u Okresního soudu v Prostějově pod sp.zn. 2 T 104/2010 bylo napadáno právně přípustnou ústavní stížností odmítnutou pod sp.zn. II. US 664/12

2 European Society of Investors in Natural and Social Sciences Research, z.s., IČ: 706 31 298, ID JINE KAFE 4ex7c9p, Stará 51/4, 708 00 Ostrava a Cannabis is The Cure, z.s. IČ: 266 70 232, ID Open Royal Academy 4ex7c9p, Přichystalova 180/14, 779 00 Olomouc a dále zřizovatelé Edukativní konopné kliniky a spoluzakladatelé náboženské společnosti Chrám Přírody společně sídlem Konopná apatyka královny koloběžky první, 798 55 Ospělov 6, pošta Hvozd, kterými jsou:

1. Otevřená společnost Ateliér ALF, z.s., IČ: 226 80 101
2. Odborná společnost Konopí je lék, z.s., IČ: 227 27 281
3. Společenství sociální ekologie Art & Body Language Factory, z.s., IČ: 227 24 303

-
8. Stažení obvinění stěžovatele za výrobu konopí jako léku z důvodů jeho dlouhodobé nepřičetnosti v letech 2010 – 2012 vedené u Okresního státního zastupitelství v Prostějově pod sp.zn. 1 ZT 244/2010, 1 ZT 55/2012 a ZT 108/2013 bylo stěžovatelem napadáno právně přípustnými ústavními stížnostmi odmítnutými pod sp.zn. IV. ÚS 4859/12, II. ÚS 1311/13, II.ÚS 289/14
 9. Nepovolení obnovy řízení z důvodů dlouhodobé nepřičetnosti stěžovatele v letech 2008 – 2009 a ustanovení nedůvodné ochranné léčby stěžovatele vedené u Okresního soudu v Prostějově pod sp.zn. 2 T 104/2010 bylo napadáno právně přípustnou ústavní stížností odmítnutou pod sp.zn. III. ÚS 396/16.
 10. Nedůvodnost ochranného opatření k zabránění věci z domovních prohlídek výzkumnické farmy konopí stěžovatele po stažení obvinění z důvodů dlouhodobé nepřičetnosti vedené u Okresního státního zastupitelství v Prostějově pod sp.zn.1 ZT 244/2010 a ZT 108/2013 a Okresního soudu v Prostějově pod sp.zn. 2 Nt 1151/2014 a 3 Nt 1151/2014 bylo napadáno právně přípustnými ústavními stížnostmi odmítnutými pod sp.zn. II. 3196/15 a III. ÚS 3354/16
 11. Odsouzení stěžovatele za výrobu konopí jako léku vedené u Okresního soudu v Prostějově pod sp.zn. 11 T 130/2016 a 3T 131/2017 bylo stěžovatelem napadáno právně přípustnými ústavními stížnostmi odmítnutými pod sp.zn. II. ÚS 2804/18 a IV.ÚS 1153/19.
 12. Mimo výše uvedená rozhodnutí Ústavní soud v rozhodnutích vedených pod sp.zn. II. ÚS 1091/2016, IV. ÚS 2771/18, I ÚS 3995/18 a II. 503/19 odmítl právně přípustné ústavní stížnosti stěžovatele související rovněž s porušením základních práv a svobod stěžovatele ve věci konopí (na svobodě, na svéprávnosti, na mobilitě a náboženských právech) a dále základních práv a svobod volebních odmítnutých pod sp.zn. I. ÚS 214/07.

III.

Vymezení stížnosti a nové skutečnosti opravňující důvodnost obnov řízení

13. Ústavní stížností je stěžovatelem **společně** napadáno nejen nepovolení obnovy trestních řízení stěžovatele rozhodnutími Okresního státního zastupitelství v Prostějově ze dne 8.3.2019, sp.zn. SPR 120/2019 a Krajského státního zastupitelství v Brně dne 19.3.2019, sp.zn. 1 SPR 132/2019 ve spojení s rozhodnutím Vrchního státního zastupitelství v Olomouci dne 3.5.2019, sp.zn. 1 SPR 47/2019 a Nejvyššího státního zastupitelství dne 19.6.2019, sp.zn. 3 SPR 19/2019 a dále pak také Okresního soudu v Prostějově dne 22.3.2019, č.j. 11 T 130/2016-3639, Okresního soudu v Prostějově dne 16.4.2019, č.j. 2T 104/2010 – 2992 a Okresního soudu v Prostějově dne 18.4.2019, č.j. 3T 131/2017-2151 a Krajského soudu v Brně dne 21.5.2019, č.j. 8 To 192/2019 – 558 a to ve spojení s návrhem na zrušení §§ 283 - 287 a §289, odst. 3 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku a novelizace nařízení vlády č. 455/2009 Sb. nařízením č. 3/2012 Sb., zrušením § 2, písm. d, § 5, odst. 5, § 15 písm. e), § 24 ods. 1, písm. a), § 24a) a § 24b) a § 29 zákona č. o návykových látkách, zrušením zákona č.50/2013 Sb. a vyhlášky MZ ČR č. 221/2013 Sb. a její novelizace vyhláškou č. 236/2015 Sb. ve spojení s návrhem na položení předběžných otázek Soudnímu dvoru EU a ve spojení s návrhem na přednostní projednáním z důvodu ochrany života a zdraví (nejen) stěžovatele dle § 39 zákona č. 82/1993 Sb.
14. Stručně k novým skutečnostem.
15. Předně je **novou skutečností** znalecký posudek znaleckého ústavu PN Bohnice ze dne 12.12.2016 a znalecký posudek znalce MUDr. Jiřího Švarce ze dne 28.8.2016 vyklučující mnohaletou nepřičetnost stěžovatele v letech 2008 až 2014, dále pak označující ustanovenou ochrannou léčbu

stěžovatele v letech 2013 – 2016 za nedůvodnou, dále pak navrhuje okamžitě skoncovat s psychiatrizací trestních řízení stěžovatele a označující zjevnou nedůvodnost návrhů na omezování svéprávnosti stěžovatele v letech 2012 - 2016, tedy souhrnně: Stěžovatel byl v letech 2008 – 2014 vždy právně způsobilý rozporovat mylný názor České republiky k nepoložení předběžné otázky Soudnímu dvoru ve věci neoznámených technických předpisů výroby konopí jako léku novelami §§ 8 a 24 zákona o návykových látkách zákony č. 141/2009 Sb. a č. 50/2013 Sb., citujme nález se třemi právními vadami v jedné větě uváděný v rozhodnutích vůči stěžovateli bohužel také Ústavním soudem v letech 2012 – 2016 sp.zn. II. US 664/12, IV. US 4859/12, II. US 1311/13, II.ÚS 289/14, II. 3196/15 a III. US 396/16: "Zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, není technickou normou, kterou je třeba nahlásit podle směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 98/34, o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů s tím, že takový postup je vyloučen již s ohledem na ustanovení § 1 odst. 1 uvedeného zákona, podle něhož povinnosti stran zacházení s prekurzory a pomocnými látkami vykonává podle přímo použitelných předpisů Evropských společenství členský stát."

16. Dále pak je **druhou novou skutečností** doloženou ve spisu rozhodnutí Generální inspekce bezpečnostních sborů ze dne 5.4.2019, č. j. GI-400-35/ČJ-2019-840502-P uvádějící, že ani ono není oprávněno šetřit nešetření trestních podnětů stěžovatele a členů asociace Cannabis is The Cure, z.s. a šetřit neposkytnutí policejní ochrany výzkumu Konopí je lék od roku 2009 dosud i přes doložení **podezření podepsaných lékaři a soudními znalci na těžká ublížení na zdraví a těžká ublížení na zdraví s následky smrti na členech výzkumu Konopí je lék** způsobených zabraným terapeutickým materiálem z výzkumnické farmy stěžovatele dokládáných od roku 2010 kromě nalézacích soudů také Nejvyššímu správnímu soudu a Nejvyššímu soudu a Ústavnímu soudu k výše označeným dovoláním a stížnostem, protože tento přezkum dle GIBS náleží toliko státnímu zastupitelství, které – jak bylo opakovaně uvedeno, trestní podněty dosud nikdy nepovolilo vyšetřit a pouze a jen je předává do výše označených soudních spisů.
17. Dále pak je novou skutečností doloženou ve spisu v opravných prostředcích advokátů stěžovatele na výše uvedená rozhodnutí Okresního soudu v Prostějově v roce 2019 sp.zn. 2 T104/2010, 11 T 130/2016, 3 T 131/2017, 2T 63/2018 a 3 T 70/2019, že došlo k nové, **dosud nevyjasněné skutečnosti a argumentaci k ustanovení § 2 nařízení vlády č. 207/1920 Sb., kterým vláda zcela uvolnila trh s konopnými výrobky** a výrobu produktů konopí, neboť je v hrubém **rozporu s nařízením vlády č. 455/2009 Sb.** na základě kterého byl stěžovatel v letech 2010 – 2019 opakovaně odsouzen dle § 283, neboť měl tzv. větší než malé množství konopí. Větší právní váhu nařízení vlády č. 207/1920 Sb. dává **nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 13/12 ze dne 23. července 2013** vyhlášené ve Sbírce zákonů pod č. 259/2013 Sb, kterým došlo ke zrušení části ustanovení § 289 odst. 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, podle něhož měla vláda svým nařízením stanovit, jaké je množství větší než malé u omamných látek, psychotropních látek, přípravků je obsahujících a jedů. Zároveň s tím pozbyly platnosti i § 2 a příloha 2 nařízení vlády č. 467/2009 Sb., kterým se pro účely trestního zákoníku stanoví, co se považuje za jedy a jaké je množství větší než malé u omamných látek, psychotropních látek, přípravků je obsahujících a jedů. Podle Ústavního soudu je totiž nutno jako neústavní posoudit situaci, kdy vláda svým nařízením dotváří znaky skutkových podstat trestných činů. V případě znaku „množství větší než malé“ nejde podle názoru Ústavního soudu v nařízení vlády o pouhou konkretizaci zákonného ustanovení, ale nahrazování činnosti, která je v souladu s ústavním pořádkem vymezena pouze zákonodárci.
18. Dále pak je **další novou skutečností posílenou** ve svém významu nálezem Ústavního soudu ze dne 3.4.2019 sp.zn. IV. ÚS 492/18 týkající přiměřenosti a nepřiměřenosti zabraných konopných produktů a pomůcek na pěstování konopí policií usnesení Policie ČR ze dne 17.5.2019, č.j. KRPM-99371-89/TČ-2018-141271, ve kterém je zcela explicitně doložena skutečnost napadaná advokáty stěžovatele od prvního trestního řízení v roce 2010 dosud, a totiž **důkaz, že policie konopí stěžovatele nikdy nezávažila a současně vyvozovala trestnost skutku stěžovatele** stran údajného překročení limitu THC v zabraném konopí. **Příčemž další a s tímto související novou**

skutečností je ve spisu doložený důkaz **neexistence jediné odborné studie o nebezpečnosti, nebo snad toxikomanické zneužitelnosti či zneužívání nebo dokonce škodlivosti konopí** s obsahem nad 0,3% THC a jeho produktů z výzkumnické farmy odsouzeného doložený v rozhodnutí ministra zdravotnictví dne 21.1.2019, č.j. MZDR 49/2019 – 3 PRO na čtvrtou interpelaci v této věci, který je dále potvrzen exekucí Ministerstva zdravotnictví rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 2 dne 5.12.2018, č.j. 55 EXE1664/2018-25, když ministerstvo zdravotnictví také v této konkrétní věci doložení důkazu nebezpečnosti a škodlivosti konopí s obsahem nad 0,3% THC odmítá vydat rozhodnutí a splnit hmotné a nehmotné plnění dle příkazujícího rozsudku Městského soudu v Praze dne 20.7.2017 č. j. 8A 127/2016-390-392.

19. V tomto světle proto v žádném případě neobstojí **odmítnutí obnovy řízení „pro údajnou nebezpečnost, škodlivost a ochranu společnosti před konopím“ v nové doložené skutečnosti**, a to v porušení nejen osobních, sociálních, zdravotních, profesních a vědeckých, ale také **náboženských práv odsouzeného** doložené příkazujícím rozsudkem vůči Ministerstvu kultury ze strany Městského soudu v Praze dne 15.3.2018, č.j. 11 A 1/2017- 388 k náboženské společnosti Chrám Přírody, které je odsouzený rektorem. Tento zásadní **nový důkaz** neexistence jediného důkazu o škodlivosti a nebezpečnosti konopí se promítá do všech dalších okresním soudem odmítnutých nových skutečností včetně škod na zdraví odsouzeného.
20. Stejně takto svévolně vnímá odsouzený **zapření nové skutečnosti týkající položení nové předběžné otázky** k porušení práva Společenství, které je ode dne 26.10.2018 pod sp.zn. C-663/18 řešeno Soudním dvorem, čili opět v době po rozhodnutí soudu, a žádosti o připojení se k tomuto řízení s totožnou předběžnou otázkou, kdy je Soudnímu dvoru Evropské unie již předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu článků 28, 29, 30 a 32 SFEU, nařízení č. 1307/2013 a č. 1308/2013, jakož i zásady volného pohybu zboží, přičemž je mu položena otázka, zda tato ustanovení a tyto předpisy musejí být vykládány v tom smyslu, že odchylná ustanovení zavedená vyhláškou ze dne 22. srpna 1990 tím, že pěstování konopí, jeho průmyslové zpracování a jeho uvádění na trh omezují pouze na vlákna a semena, stanoví omezení, které není v souladu s právem Společenství [unijním právem].
21. **Z výše uvedeného tedy vyplývá, že orgány činné v trestním řízení, především Okresní státní zastupitelství v Prostějově a Krajské státní zastupitelství v Brně (jak jsou výše označena) porušily svým postupem právo na spravedlivý proces stěžovatele garantované Listinou základních práv a svobod, kdy i tyto orgány v nerespektování jednoduchého práva zamezily stěžovateli k přístupu soudu.**

IV.

22. Zároveň se stěžovatel zavazuje, že doplní tuto ústavní stížnost prostřednictvím svého právního zástupce neprodleně po odeslání této stížnosti. Stěžovatel doloží ve svém doplnění nové skutečnosti, se kterými se výše uvedená státní zastupitelství a nalézací soudy, odvolací, stejně tak Nejvyšší správní soud (sp.zn. 1 As 204/2018 a 7 As 188/2018) a Nejvyšší soud (sp.zn. 8 Tdo 1231/2011, 6 Tdo 1493/2014, 11 Tdo 181/2015, 6 Tdo 323/2016, 11 Tdo 61/2018, 11 Tdo 426/2018 a 11 Tdo 1455/2018), **ve všech výše uvedených věcech dle stěžovatele nevyrovnaly.**
23. **Stěžovatel tedy navrhuje, aby Ústavní soud zrušil výše uvedená napadená rozhodnutí Okresního státního zastupitelství v Prostějově ze dne 8.3.2019, sp.zn. SPR 120/2019 a Krajského státního zastupitelství v Brně dne 19.3.2019, sp.zn. 1 SPR 132/2019 a věc vrátil k novému rozhodnutí.**

Mgr. Dušan Dvořák